



REPUBLIKA HRVATSKA  
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU  
Zagreb, Trg J.F. Kennedyja 11

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda mr.sc. Ani Nagy, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza AER MARINA d.o.o., iz Splita, Ulica Domovinskog rata 52, OIB:02407675915, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Arapović, odvjetnik u Dubrovniku, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB:22694857747, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić i partneri iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene dana 19. studenog 2024., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 13. prosinca 2024.

### p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d., iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB:22694857747, isplatiti tužitelju Stečajna masa iza AER MARINA d.o.o., iz Splita, Ulica Domovinskog rata 52, OIB:02407675915, iznos od 98.214,88 EUR/740.000,00 kn<sup>1</sup>, sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 28.04.2012. do 31.07.2015. po stopi od 15% godišnje, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.01.2023. do 29.12.2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od osam dana.

II./ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem na iznos glavnice od 98.214,88 EUR/740.000,00 kn, potražuje isplatu pripadajućih zateznih kamata za razdoblje od 28.03.2012. do 27.04.2012.

---

<sup>1</sup> Fiksni tečaj konverzije 7,53450

III./ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 20.453,99 EUR, sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 13. prosinca 2024. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od osam dana.

### Obrazloženje

1. Prednik tužitelja - društvo AER MARINA d.o.o. je dana 23. ožujka 2015. godine podnio tužbu ovom sudu, protiv tuženika, radi isplate iznosa od 740.000,00 kn. U tužbi i tijekom postupka navodi da je tužitelj s tuženikom dana 21.06.2011. sklopio Ugovor o osiguranju, radi osiguranja zračne letjelice model i tip: CESNA 172, registarske oznake 9A DBK, serijski broj motora: 10-360-HB, godina proizvodnje 1973. pri čemu su ugovorili premiju koju je tužitelj dužan plaćati tuženiku i iznos osigurnine od 740.000,00 kn, koju je tuženik dužan isplatiti tužitelju u slučaju nastupa osiguranog slučaja. Osiguranik je svoje obveze s osnova predmetnog ugovora redovno i uredno podmirivao tuženiku.

Dana 25.03.2012. za vrijeme trajanja ugovora o osiguranju zrakoplov koji je predmet osiguranja se tijekom leta zapalio, radi čega je morao prisilno sletjeti, te je prilikom slijetanja dodatno oštećen, a uslijed izgaranja goriva nastupile su dvije eksplozije, radi kojih je zrakoplov potpuno uništen i neupotrebljiv. Na zrakoplovu je radi navedenog nastupila šteta od koje je isti osiguran gore navedenim ugovorom o osiguranju.

Tužitelj se obratio tuženiku u više navrata sa zahtjevom za isplatom povodom nastanka osiguranog slučaja, na što je isti odbio izvršiti isplatu, pri čemu je prva obavijest upućena 27.03.2012. godine, dok je naknadno tužitelj više puta požurivao tuženika na isplatu, što je tuženik odbio navodeći da je zahtjev pravno neosnovan.

Nadalje se tužitelj poziva na odredbu čl. 4. Ugovora za kasko osiguranju, prema kojoj su osigurani rizici nastupom kojih osiguratelj duguje osiguraniku osigurninu, između ostalog, i zrakoplovne nesreće i nezgode, požar, eksplozija i dr. Ugovorom o osiguranju je ugovoreno kasko osiguranje zrakoplova na stvarnu vrijednost prema polici ALL RISK pokriva ground+in motion+flight (na zemlji + u pokretu + u letu) sa iznosom osigurnine od 740.000,00 kuna, vrijednost koju su stranke ugovorile i ustvrdile u ugovoru o osiguranju, a koja je izražena u polici.

Nadalje se tužitelj poziva na odredbe čl. 943. Zakona o obveznim odnosima.

Navodi kako je u konkretnom slučaju sklopljen Ugovor o osiguranju, prihvatom ponude osiguratelja te suglasnošću volja obje strane, pri čemu je suglasno utvrđeno kako letjelica zadovoljava sve popisane uvjete za sklapanje ugovora, te je izdana polica osiguranja u smislu čl. 925. ZOO.

Navodi kako je ugovorom procijenjena vrijednost zrakoplova, te je sukladno istoj ugovorena premija osiguranja koju je osiguranik dužan plaćati i osigurnina koju je osiguratelj dužan isplatiti osiguraniku u slučaju nastupa osiguranog slučaja. Takav slučaj nastupio je 25.03.2012. te je na zrakoplovu koji je predmet osiguranja nastupila šteta na način da je isti potpuno uništen. Osiguranik se obratio osiguratelju sa obavijesti o nastaloj šteti zahtjevom za isplatu osigurnine, što je ovaj odbio, a radi čega je tužitelj ustao sa predmetnom tužbom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti.

Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, jer da tužitelj nije platio premije osiguranja za predmetnu policu osiguranja. Navodi kako je tuženik opomenom upućenom preporučenom dostavom uz potvrdu primitka opomenuo tužitelja na obvezu plaćanja premije po predmetnoj polici osiguranja, a tužitelj u roku od 30 dana od dana primitka iste opomene nije uplatio premiju, a to nije učinio ni do dana podnošenja odgovora tužbu, dakle da premija nije plaćena ni u roku od godine dana do dospelosti, slijedom čega da je došlo do prestanka predmetnog ugovora o osiguranju u smislu čl. 937. st.3. i 4. ZOO.

U odnosu na navode tužitelja da su stranke imale zaključen ugovor/policu o kasko osiguranju zračnih letjelica, tuženik ističe kako su sastavni dio predmetne police Uvjeti za kasko osiguranje zračnih letjelica (05.01-EH-1). Tuženik ističe kako je u vrijeme zaključenja police, osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja te ujedno i ugovaratelj po predmetnoj polici osiguranja Antun Maškarić iz Cavtata, Kneza Domagoja 16.

Tuženik nadalje ističe kako je tužbeni zahtjev neosnovan i pozivom na odredbu čl. 944. ZOO jer je štetni događaj od 25.03.2012. po osnovi kojeg tužitelj potražuje naknadu štete izazvan namjerno ili prijevarom. Navodi kako je zrakoplov prizemljen izvan službenog aerodroma i potom zapaljen otvorenim plamenom kabinskog prostora zrakoplova te je sve neistinito prikazano kao zrakoplovna nesreća. Ističe kako je do zapaljenja zrakoplova došlo podmetanjem požara i namjernim paljenjem zrakoplova.

Nadalje, tuženik prigovora tužbenom zahtjevu, kao previsoko postavljenom, navodeći kako nije točno da stranke predmetnom policom osiguranja ugovorile vrijednost predmetnog zrakoplova, jer da u polici nije određena „ugovorena vrijednost“ ili „valutirana vrijednost“. Navodi kako stoga tužitelj ne može od tuženika potraživati naknadu štete u visini većoj od stvarne vrijednosti zrakoplova – stvarne visine štete na zrakoplovu. Tuženik ističe kako je stvarna vrijednost predmetnog zrakoplova (stvarna visina štete na predmetnom zrakoplovu) 320.086,20 kn bez PDV-a, odnosno 400.107,75 kn sa PDV-om. Navodi kako se u ovoj pravnoj stvari radi o podosiguranju jer je vrijednost osigurane stvari u trenutku ostvarenja osiguranog slučaja veća od svote osiguranja pa bi osigurninu trebalo smanjiti sukladno razmjernoj vrijednosti osigurane stvari u trenutku osiguranog slučaja, ali kao je stvar – zrakoplov totalno uništen tada visina obveze tuženika ne može biti veća od stvarne vrijednosti - stvarne visine štete na predmetnom zrakoplovu.

Pored navedenog, tuženik ukazuje i na odredbu čl. 11. st.6 Uvjeta, prema kojim odredbama osiguratelj može osporiti „ugovorenu vrijednost“ samo u slučaju prevare ili ako je u pitanju očita pogreška i ako takva vrijednost za više od 10% premašuje stvarnu vrijednost predmeta osiguranja, pa bi naknada štete temeljem takve vrijednosti pružila osiguraniku znatan neopravdan dobitak, te odredbu čl. 12. st.2. Uvjeta prema kojoj ako je iznos osiguranja zrakoplova veći od stvarne vrijednosti osiguranog zrakoplova, pri likvidaciji štete uzet će se u obzir samo stvarna vrijednost osiguranog zrakoplova.

Tuženik, za slučaj da bi sud cijenio kako je u konkretnom slučaju riječ o „ugovorenoj vrijednosti“ ističe prigovor prijevare, očite pogreške i prigovor da navodna „ugovorena vrijednost“ zrakoplova više od 10% premašuje stvarnu vrijednost predmetnog zrakoplova, sve budući je vrijednost predmetnog zrakoplova znatno niža od iznosa osiguranja.

Ponavlja kako je stvarna vrijednost predmetnog zrakoplova 320.086,20 kn, bez pdv-a, odnosno 400.107,75 kn - sa pdv-om.

Navodi kako je visinu štete potrebno utvrditi sukladno čl. 19. i 20. Uvjeta, odnosno bez pdv-a, jer da je istim odredbama Uvjeta određeno kako se obveznicima pdv-a šteta isplaćuje umanjena za pdv.

Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev.

3. Tužitelj se na navode tuženika iz odgovora na tužbu očitovao podneskom od 17.12.2015. navodeći, u bitnome, kako je prilikom sklapanja predmetnog ugovora o osiguranju tuženik pristao na obročno plaćanje premije osiguranja, te je tužitelju izdao policu osiguranja i preuzeo osiguravateljno pokriće. Navodi kako je prema ugovoru dospijeće po polici bilo svakog 24.-tog u mjesecu, počevši od 24.06.2011. pa do 24.03.2012. zaključno, u mjesečnom iznosu od 1.495,47 kn. Tužitelj navodi kako tuženik ne prilaže dokaze u prilog tvrdnjama kako premija nije podmirena u cijelosti.

U odnosu na navode tuženika glede pisane opomene od dana 10.04.2012. koju je tuženik poslao tužitelju radi navodnog duga na ime nepodmirene premije u iznosu od 1.495,463 kn, koja je uručena 12.04.2012., tužitelj ističe da je istu potpisao punomoćnik tužitelja koji u tom trenutku nije imao valjanu punomoć za preuzimanje pismena, pa da je stoga takva dostava nevaljana i nezakonita. Povrh navedenog, navodi kako prema čl. 937. st.3 ZOO ugovor o osiguranju prestaje nakon isteka roka od trideset dana otkad je ugovaratelju osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obaviješću o dospelosti premije, slijedom čega da bi – ako se i dokaže da bi tužitelj bio dužan isplatiti tuženiku predmetni iznos, ugovor o osiguranju prestao dana 12.05.2012., dok se osigurani slučaj dogodio 25.03.2012.

Osporava da bi se u konkretnom slučaju osigurani slučaj dogodio namjerno ili prijevarom. Navodi kako se pred Općinskim sudom u Dubrovniku vodi kazneni postupak u kojem, međutim, nije još donesena presuda.

Tužitelj isto tako ističe kako je tuženikov prigovor u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva neosnovan. Ističe kako se u polici odnosno privitku iste kao osiguranje određuje kasko osiguranje zrakoplova na stvarnu vrijednost po polici ALL RISK pokrića te je kao iznos osiguranja odnosno kao stvarna vrijednost zrakoplova označen iznos od 740.000,00 kn, a sukladno utvrđenoj vrijednosti i iznosu osiguranja određen je i iznos premije osiguranja.

4. Rješenjem ovog suda od 25.08.2016. utvrđen je prekid postupka radi otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem - društvom AER MARINA d.o.o., dakle radi razloga predviđenog čl. 212. t. 5 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. – dalje ZPP).

5. Podneskom od 01.06.2021. slijednik tužitelja Stečajna masa iza AER MARINA d.o.o. u stečaju, izvijestio je sud kako je po zaključenju stečajnog postupka nad društvom AER MARINA d.o.o. u stečaju navedeni subjekt brisan te je predložio sudu nastaviti predmetni postupak u odnosu na navedenu stečajnu masu ujedno navodeći kako preuzima postupak u ovoj pravnoj stvari.

Rješenjem ovog suda od 14.07.2021. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari, a isto rješenje potvrđeno je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4411/2021 od 29. 10. 2021.

6. Podneskom od 17.03.2022. tužitelj navodi kako je pred Općinskim sudom u Dubrovniku vođen kazneni postupak protiv optuženika Antuna Maškarića, bivšeg

zakonskog zastupnika tužitelja, i trgovačkog društva Aer Marina d.o.o., po optužnici ODO-a u Dubrovniku broj K-DO-643/12 od 28. ožujka 2013.godine, radi kaznenog djela iz čl.293.st.2.KZ/97, koji je kazneni postupak pravomoćno okončan presudom kojom je odbijena optužba protiv optuženika Antuna Maškarića i prednika tužitelja Aer Marina d.o.o., točnije da je direktor tog društva Antun Maškarić u namjeri stjecanja znatne nepripadne imovinske koristi, temeljem police osiguranja broj 802122189 trgovačkom društvu Euroherc d.d. podnio prijavu i zahtjev za naknadu štete u kojem je neistinito naveo da je dana 25. travnja 2012. došlo do samozapaljenja i prinudnog slijetanja zrakoplova C172, kojom prilikom je nastala totalna šteta. Državno odvjetništvo je neuspješno pokušalo dokazati da je bivši direktor društva Aer Marina d.o.o., tijekom leta namjerno zapalio zrakoplov kojim je i sam upravljao, smatrajući da je na taj način pokušao steći znatnu imovinsku korist od trgovačkog društva Euroherc osiguranje d.d. Prema tome, u konkretnom slučaju uopće ne postoji odgovornost direktora Aer Marine d.o.o., kao niti pravne osobe, za nastalu totalnu štetu na zrakoplovu, već je to rezultat isključivo nesretnog događaja. Dakle, potpuno su netočni navodi iz odgovora na tužbu da je štetni događaj izazvan namjerno ili prijevarom, te da je sve neistinito prikazano kao zrakoplovna nesreća. Naime, zrakoplov koji je predmet osiguranja se tijekom leta zapalio, radi čega je morao prisilno sletjeti, te su uslijed izgaranja goriva nastupile dvije eksplozije, radi kojih je zrakoplov potpuno uništen i neupotrebljiv. Na zrakoplovu je radi navedenog nastupila šteta od koje je isti osiguran predmetnim ugovorom o osiguranju. Tužitelj navodi kako je već pregledom samog kaznenog spisa, te dokumentacije dostavljene uz tužbu, jasno je da je nastupio osigurani slučaj, te je tuženik dužan tužitelju isplatiti iznos osigurnine od 740.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama.

7. Podneskom od 30.12.2022. tužitelj navodi kako iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti. Ističe kako je u svojem nalazu i mišljenju vještak zaključio da je vrijednost zrakoplova na dan nesreće iznosila 103.105,00 EUR-a, uz mogućnost pogreške od +/-5%, a taj je iznos nešto veći od onog kojeg su stranke ugovorile kao kasko osiguranje. Ponavlja kako je čl.4. Uvjeta za kasko osiguranje određeno kako su osigurani rizici nastupom kojih osigurateljuguje osiguraniku osigurninu, između ostalog, i zrakoplovne nesreće i nezgode, požar, eksplozija i dr. Ugovorom o osiguranju, kako proizlazi iz police osiguranja, ugovoreno je kasko osiguranje zrakoplova na stvarnu vrijednost po polici ALL RISK pokriva ground+in motion+flight (na zemlji + u pokretu + u letu) sa iznosom osigurnine od 740.000,00 kuna, vrijednost koju su stranke ugovorile i utvrdile u ugovoru o osiguranju, a koja je izražena u parnici. Navodi kako vještak kao uzrok nesreće utvrđuje požar na motorskim gorivnim instalacijama ispred požarnog zida, koji se proširio prema malom spremniku goriva ispred pedala pilota. Vještak isto tako zaključuje da je požar uzrokovan iskrenjem oštećenih elektro-instalacija, što je standardan slučaj u civilnom zrakoplovstvu. Prema tome, zrakoplov koji je predmet osiguranja se tijekom leta zapalio, radi čega je morao prisilno sletjeti, te su uslijed izgaranja goriva nastupile dvije eksplozije, radi kojih je zrakoplov potpuno uništen i neupotrebljiv. Na zrakoplovu je radi navedenog nastupila šteta od koje je isti osiguran predmetnim ugovorom o osiguranju. Zbog toga, a što potvrđuje i vještak Josip Milošević, jasno je da je nastupio osigurani slučaj, te je tuženik dužan tužitelju isplatiti iznos osigurnine od 740.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama.

8. Tuženik podneskom od 12.04.2023., u bitnome, predlaže obustavu postupka radi nepostojanja aktivne legitimacije odnosno iz razloga što istog vodi nepostojeća osoba.

Navodi kako Stečajna masa iza AER MARINA d.o.o. u stečaju nije upisana u sudskom registru, te da OIB iste predstavlja OIB brisanog ranijeg tužitelja (društva AER MARINA d.o.o.). Također, istim podneskom tuženik prigovora nalazu i mišljenju vještaka Miloševića.

9. Prvenstveno valja reći kako je, u odnosu na procesnu legitimaciju ovdje tužitelja Stečajnu masu iza AER MARINA d.o.o. u stečaju, odnosno u odnosu na nastavak predmetnog postupka nakon što je prethodno utvrđen prekid postupka radi otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem – društvom AER MARINA d.o.o. – u odnosu na tužitelja naznačenog kao Stečajna masa iza AER MARINA d.o.o. u stečaju, u ovom postupku već prethodno pravomoćno odlučeno rješenjem ovog suda od 14.07.2021, a koje je rješenje potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4411/2021 od 29. 10. 2021.

Neovisno o tome što činjenica upisa stečajne mase u sudski registar nema konstitutivni značaj za stranačku sposobnost iste, valja napomenuti kako je tijekom ovog postupka izvršen (i) upis ovdje tužitelja – Stečajne mase iza AER MARINA d.o.o. u stečaju, u sudski registar Trgovačkog suda u Dubrovniku, te je istoj dodijeljen OIB, a kako je to tužitelj ispravno naznačio tijekom trajanja postupka.

Nadalje iz upisa u sudskom registru razvidno je kako je stečajni upravitelj Stečajne mase iza AER MARINA d.o.o. u stečaju Ante Gabelica, slijedom čega su tuženikovi prigovori glede (ne)postojanja tužitelja te s time u vezi njegove aktivne legitimacije, kao i prigovori glede ovlaštenja punomoćnika tužitelja za zastupanje u ovoj pravnoj stvari - ocijenjeni u cijelosti neosnovanima.

10. U tijeku postupka sud je izveo dokaze čitanjem dokumentacije sve spisu priležeće dokumentacije, te je izveden dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za zračni promet i zrakoplovne nesreće mr.sc. Josipu Miloševiću.

Također je izvršen uvid u priklopljeni spis Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj K-139/13.

11. Cijeneći sve provedene dokaze u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZPP) sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

12. Iz Obavijesti/Opomene od 10.04.2012. kojom tuženik poziva prednika tužitelja (AER MARINA d.o.o.) na platež dugovanog iznosa premije od 1.495,46 kn, u roku od 30 dana (list 33 spisa), razvidno je kako je ista Obavijest odnosno opomena zaprimljena s danom 12.04.2012. Iz iste Obavijesti razvidno je kao je od ukupnog iznosa premije u visini od 14.907,68 kn, za koju je dogovoreno obročno plaćanje, te koji je iznos dospio u cijelosti, podmiren iznos od 13.412,22 kn, dok nepodmireni iznos dospjele premije iznosi 1.495,46 kn.

Prema odredbi čl. 937. st. 3 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. – dalje ZPP) ako ugovaratelj osiguranja premiju koja je dospjela nakon sklapanja ugovora ne plati do dospelosti, niti to učini koja druga zainteresirana osoba, ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu nakon isteka roka od trideset dana otkad je ugovaratelju osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obaviješću o dospelosti premije,

ali s tim da taj rok ne može isteći prije nego što protekne trideset dana od dospelosti premije.

Iz navedenog slijedi kako je u konkretnom slučaju na dan nesreće 25.03.2012. ugovor o osiguranju po polici kasko osiguranja zračnih letjelica broj 802122189, po kojoj je za predmetnu letjelicu ugovoreno osiguranje počevši od dana 24.06.2011. od 24 sata do 24.06.2012. do 24 sata bio na snazi, budući je tuženik gore navedenu obavijest uputio predniku tužitelja tek dana 10.04.2012., slijedom čega tuženik neosnovano ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja radi nepostojanja važeće police osiguranja u vrijeme nastanka osiguranog slučaja.

13. Iz Police kasko osiguranja zračnih letjelica broj 802122189, razvidno je kako je prednik tužitelja društvo AER MARINA d.o.o., kao ugovaratelj te ujedno osiguranik, sklopilo ugovor o kasko osiguranju zračne letjelice s tuženikom, kao osigurateljem, za predmet osiguranja – letjelicu tipa CESNA 172, registarske oznake 9A-DBK, serijski broj motora: I0-360-HB, godina proizvodnje 1973, s „all risk“ pokrićem, na iznos osiguranja od 740.000,00 kn.

14. Iz predmeta Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj K-139/2013 proizlazi kako je presudom tog suda od 12.03.2020. odlučeno da se odbija optužba protiv:

- okrivljenog Antuna Maškarića, OIB 37768942302, da je dana 27. ožujka 2012., kao vlasnik i direktor trgovačkog društva Aer Marina d.o.o., i u namjeri stjecanja znatne nepripadne imovinske koristi za to trgovačko društvo, temeljem police osiguranja broj 802122189 trgovačkom društvu Euroherc osiguranje d.d. podnio prijavu i zahtjev za naknadu štete u kojem je neistinito naveo da je dana 25. travnja 2012. došlo do samozapaljenja i prinudnog slijetanja zrakoplova C172 registarske oznake 9A-DBK kojim je upravljao zapadno od mjesta Gruda, i kojom prilikom je na zrakoplovu nastala totalna šteta, i zatražio isplatu iznosa od 740.000,00 kuna, iako je znao da nije došlo do samozapaljenja zrakoplova tijekom leta već da je požar na zrakoplovu izazvao on, ali mu u trgovačkom društvu Euroherc osiguranje d.d. nisu povjerovali i nisu mu isplatili traženu štetu, dakle, s namjerom započeo ali nije dovršio da kao odgovorna osoba u pravnoj osobi s ciljem pribavljanja znatne imovinske koristi za tu pravnu osobu na drugi način lažnim prikazivanjem i prikrivanjem činjenica dovede nekoga u zabludu i time da navede da na štetu svoje imovine što učini a počinjenjem kaznenog djela bi bila pribavljena znatna imovinska korist i prouzročena znatna šteta, pa da je time počinio kazneno djelo protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja – prijevaru u gospodarskom poslovanju u pokušaju – opisano i kažnjivo po čl. 293. st. 2. u vezi sa st. 1. i u vezi sa čl. 33. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – odluka Ustavnog suda, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11 i 143/12 – dalje u tekstu: KZ/97),

kao i optužba protiv

- okrivljenog trgovačkog društva "AER MARINA" d.o.o MB 090000489, iz Cavtata, Kneza Domagoja 16, da je kaznenim djelom činjenično i zakonski opisanim pod t. I. koje bi počinio prvookrivljeni Antun Maškarić, kao direktor tog trgovačkog društva, trebalo sebi pribaviti nepripadnu imovinsku korist u iznosu od 740.000,00 kuna pa da je time trgovačko društvo "AER MARINA" d.o.o imovinskom koristi koju je trebalo ostvariti odgovorno za kazneno djelo protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja – prijevaru u gospodarskom poslovanju u pokušaju – opisano i kažnjivo po čl. 293. st. 2. u vezi sa st. 1. i u vezi sa čl. 33. KZ/97. u svezi sa čl. 3. st. 1. i 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela ( "Narodne novine " br. 152/08 i 76/09), pri čemu se u obrazloženju citirane presude navodi da je tužitelj odustao od kaznenog progona protiv

okrivljenika i okrivljene pravne osobe budući tijekom postupka nije dokazano da su počinili kaznena djela za koja se terete, sud je na temelju čl.452. toč.3. ZKP/08 odbio optužbu protiv optuženih Antuna Maškarića i TD „Aer Marina“ d.o.o. da bi počinili kazneno djelo za koje se treće optužnicom.

Odlučujući o žalbi protiv citirane prvostupanjske presude Županijski sud u Dubrovniku je rješenjem poslovni broj KŽ.105/15-3 od 22.05.2015. odbio žalbu izjavljenu protiv citirane prvostupanjske presude kao neosnovanu.

Iz navedenog je razvidno kako u kaznenom postupku pokrenutom protiv prednika ovdje tužitelja te odgovorne osobe – direktora Antuna Maškarića nisu dokazane tvrdnje da bi do predmetnog štetnog događaja došlo iz razloga kako to tvrdi ovdje tuženik – dakle da bi požar bio izazvan namjerno ili prijevarom odnosno da je do zapaljenja zrakoplova došlo podmetanjem požara i namjernim paljenjem zrakoplova.

15. Iz nalaza i mišljenja vještaka dipl. ing. Josipa Miloševića (list 272-301 spisa) sud je utvrdio da je uzrok predmetne nesreće požar na motorskim gorivnim instalacijama ispred požarnog zida, koji se proširio prema malom spremniku goriva ispred pedala pilota. Ovaj požar uzrokovan je iskrenjem oštećenih elektro - instalacija, što je standardan slučaj u civilnom zrakoplovstvu. Vještak konstatira kako je pilot i sam izjavio da u kabini nije vidio vatru već samo jako puno dima, jednako kao i svjedoci te je jasno da je otvoreni plamen buktio ispred požarnog zida, a normalnim strujanjem zraka prema unutrašnjosti kabine taj se dim prenosio sve više i više sve doka nije napunio kabinu. Vještak nadalje navodi kako je opisani konkretni slučaj samoj jedan od više stotina istih događaja koji se u svijetu svakodnevno javljaju u civilnom zrakoplovstvu, što potvrđuje statistika.

Ovdje valja nadodati kako se vještak Milošević, vezano uz utvrđenja uzroka predmetne prometne nesreće pozvao i na identična utvrđenja iz svojeg nalaza i mišljenja sačinjenog za potrebe kaznenog postupka vođenog pred Općinskim sudom u Dubrovniku poslovni broj K-139/13, a kojeg je tužitelj dostavio uz prilogu svojeg podneska od 17.12.2015. (list 138-217 spisa), u kojem na isti način utvrđuje uzrok predmetnog požara navodeći da se centar predmetnog požara nalazio u predjelu motora koji je omeđen sa vatrootpornim pregradama u dijelu gdje se nalazila pumpa goriva paljenja i električni sklop prednjih svjetala. U istome vještak nadalje konstatira da kao uzrok predmetnog požara isključuje namjerno izazivanje požara, te navodi kako je uzrok požara kvar, međutim da zbog tehničkih oštećenja i naknadnog zapaljenja goriva nije moguće utvrditi precizniji uzrok požara.

Vještak je dakle, kako je to sam nastavno pojasnio, sumirao sva svoja utvrđenja te na jasan i argumentiran način utvrdio bitne okolnosti vezano uz uzrok nastanka predmetne nesreće i ista iznio u svojem pisanom nalazu i mišljenju.

Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka razvidno je kako je vrijednost zrakoplova na dan nesreće iznosila 103.105,00 EUR, uz mogućnost pogreške od +/- 5%. Vještak utvrđuje kako je ova vrijednost nepobitno utvrđena standardnom metodom kako je to detaljno pojašnjeno u nalazu i mišljenju vještaka. Nadalje vještak pojašnjava kako primijenjene metode potpuno „poništavaju“ vještačenje naručeno od strane ovdje tuženika, kao nerealno, a u izradi kojega su korištene nestandardne metode i načini izračuna koji nigdje nisu navedeni. Isto tako, što je velika manjkavost tog vještačenja, zrakoplov uopće nije razrađen u vrijednosne cjeline, te se ne znaju vrijednosti pojedinih sekcija.

Valja nadodati kako je vještak Milošević u svojem nalazu i mišljenju pod točkom 9. detaljno razradio vrijednosti pojedinih sekcija zrakoplova pri čemu je prvenstveno pojasnio osnovne pojmove kod određivanja deprecijacije vrijednosti zrakoplova, potom



je naveo glavne cjenovne sekcije zrakoplova te detaljno razložio metodologiju primjenom koje je utvrdio vrijednost motora, kostura zrakoplova, instrumentacije kabine, odnosno ukupnu vrijednost zrakoplova i opreme obzirom na vrijednost pojedinih sekcija.

Ovaj sud prihvaća citirani nalaz i mišljenje vještaka Josipa Miloševića cijeneći kako je isti sačinjen stručno i argumentirano, te je vještak nastavno tijekom postupka jasno i obrazloženo otklonio sve prigovore tuženika na njegov pisano sačinjen nalaz i mišljenje.

Iz navedenog je razvidno kako tuženik neosnovano tvrdi da bi stvarna vrijednost predmetnog zrakoplova iznosila 320.086,20 kn, bez pdv-a, odnosno 400.107,75 kn sa pdv-om.

Prema ocjeni ovog suda vještak Milošević je izradom svojeg nalaza i mišljenja u cijelosti ispunio zadatak koji mu je odredio sud, pri čemu valja napomenuti kako zadatak vještaka nije bio očitovati niti razjašnjavati koji su mogući razlozi iz kojih neka treća osoba (u konkretnom slučaju dipl. ing. Miljenko Čop) iznosi različita viđenja u odnosu na utvrđenja do kojih je došao vještak Milošević.

16. Člankom 126. Zakona o obveznim i stvarnopravnim odnosima u zračnom prometu ("Narodne novine" br. 132/98., 63/08., 134/09., 94/13.) određeno je da se ukoliko ovim Zakonom nije određeno drugačije, na ugovore o osiguranju u zračnom prometu na odgovarajući način primjenjuju odredbe o ugovorima o plovidbenom osiguranju iz Pomorskog zakonika, osim posebnih odredaba o osiguranju brodova.

Člankom 721. Pomorskog zakonika ("Narodne novine" br. 181/04., 76/07., 146/08., 61/11., 56/13., 26/15., 17/19.) propisano je da je osiguravatelj dužan naknadu iz osiguranja platiti u roku od mjesec dana pošto mu osiguranik dostavi odštetni zahtjev u skladu s člankom 720. ovoga Zakonika, sa svim podacima i dokumentacijom kojima se utvrđuje njegova obveza iz ugovora o osiguranju.

17. Iz prepiske stranaka po podnesenom zahtjevu za isplatom osigurnine (list 14-17 spisa) razvidno je kako se prednik tužitelja obratio tuženiku zahtjevom za isplatu osigurnine od dana 27.03.2012., koji je zahtjev tuženik otklonio, odnosno po traženju iz istog nije postupio.

Rok od mjesec dana iz citirane odredbe čl. 721. Pomorskog zakonika istekao je dana 27.04.2012., pa je tuženik došao u zakašnjenje sa plaćanjem dugovane osigurnine prvog slijedećeg dana - dakle 28.04.2012., slijedom čega tužitelj osnovano potražuje od tuženika isplatu iznosa od 98.214,88 EUR (740.000,00 kn), sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 28.04.2012. do isplate.

Stopa zatezne kamate određena je prema odredbi članka 29. stavak 2. ZOO-a za odnose koji proizlaze iz trgovačkog ugovora.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkama I i II izreke presude.

18. Tužitelj je uspio u parnici pa mu je tuženik dužan nadoknaditi parnične troškove sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tužitelju su priznati samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

Tužitelju je priznat trošak:

- sastava tužbe u iznosu od 740 bodova (Tbr. 7/1 Tarife),
- sastava ukupno četiri obrazložena podneska (od 17.03.2022., 30.12.2022., 25.04.2023. i 07.11.2024.) u iznosu od po 740 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife),

- zastupanja na ročištima 25.03.2022., 29.04.2024., 14.10.2024. i 13.11.2024. za svako po 740 bodova (Tbr. 9/1 Tarife)
- zastupanja na ročištu 26.04.2023. u iznosu od 370 bodova (Tbr. 9/2 Tarife)
- zastupanja na ročištu 05.03.2024. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9/5 Tarife),

što ukupno iznosi 7.080 bodova, a što obzirom na vrijednost boda prema Tbr. 54 Tarife iznosi 14.160,00 EUR, što uvećano za pdv od 25% iznosi 17.700,00 EUR.

Tužitelju je također priznat trošak vještačenja u iznosu od 1.426,77 EUR te trošak sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 663,61 EUR te na presudu u iznosu od 663,61 EUR, slijedom čega mu je ukupno dosuđen trošak u iznosu od 20.453,99 EUR.

19. Na dosuđeni trošak parničnog postupka tužitelj temeljem odredbe čl. 151. ZPP osnovano potražuje i pripadajuće zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a primjenjuje za ostale odnose.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III. izreke presude.

U Zagrebu 13. prosinca 2024.

SUDAC:  
mr.sc. Ana Nagy

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30870-7e59f**

Kontrolni broj: **03ac5-396da-20c8d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA NAGY, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.